

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **A. A. K.,**
bytem P.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 11. 2015, č. j. MPSV-UM/23980/15/9S-HMP, č. j. MPSV-UM/23964/15/9S-HMP a č. j. MPSV-UM/23978/15/9S-HMP

takto :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění :

1. Žalobce se domáhá přezkoumání v záhlaví uvedených rozhodnutí žalovaného, kterými bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutím Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky pro hl. m. Prahu, kontaktní pracoviště Praha 4 ze dne 28. 8. 2015, č. j. 1536274/15/AB, č. j. 1536371/15/AB a č. j. 1536444/15/AB (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Dle rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je žalovaný povinen vrátit přeplatek na dávce státní sociální podpory příspěvku na bydlení v celkové výši 178.612,- Kč.
2. Žalobce v žalobě namítl věcnou nesprávnost žalobou napadených rozhodnutí, tedy že jemu poskytnuté dotace nejsou příjmem, a proto mu nevznikla povinnost hlásit tento údaj žalovanému. Dále žalobce uvedl, odvolání podal opožděně z důvodu zaneprázdněnosti jeho právníčky a za tímto účelem navrhl žalovanému, aby jeho vyjádření ze dne 10. 9. 2015 byla

považována jako podněty k přezkumnému řízení dle § 94 odst. 1 správního řádu. Žalovaný se však v rozhodnutích nevyjádřil, zda shledal důvody pro provedení nezkumného řízení či nikoli.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, jelikož žalobce podal odvolání po uplynutí odvolací lhůty, žalovaný odvolání zamítl, aniž by se zabýval meritem věci, přičemž žalobce neuvedl žádnou okolnost zakládající zmeškání lhůty. Žalovaný neshledal předpoklady pro přezkum rozhodnutí v přezkumném řízení nebo pro obnovu řízení, proto nebylo přezkumné řízení zahájeno.
4. Ze správního spisu soud zjistil následující, pro řízení podstatné skutečnosti.
5. Žalobou napadenými rozhodnutími byla zamítnuta odvolání žalobce proti rozhodnutím správního orgánu I. stupně o vrácení přeplatku na dávce státní sociální podpory příspěvku na bydlení v celkové výši 178.612,- Kč, neboť rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla žalobci doručena dne 1. 9. 2015, posledním dnem k podání odvolání tak bylo 16. 9. 2015. Žalobce však odvolání podal dne 17. 9. 2015, tedy po lhůtě. Dále žalovaný konstatoval, že bude následně zkoumat, zda jsou dány předpoklady pro zahájení nezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Podáním ze dne 2. 12. 2015 žalovaný žalobci sdělil, že neshledal podmínky pro zahájení nezkumného řízení nebo pro obnovu řízení.
6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
7. Skutkové závěry žalovaného o opožděnosti podání odvolání jsou v souladu s obsahem spisu i ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu o lhůtě k podání odvolání. Ostatně žalobce marné uplynutí lhůty nečiní sporným. V odvolacím řízení žalobce neuvedl žádný důvod zmeškání lhůty pro odvolání, žalovaný tak nebyl povinen se zabývat případnou otázkou prominutí zmeškání lhůty. Zároveň žalobcem teprve v žalobě uvedený důvod – zaneprázdněnost jeho právního zástupce – není skutečností, která by zakládala prominutí zmeškání lhůty podle § 41 správního řádu. Takovou skutečností jsou pouze okolnosti na vůli účastníka nebo jeho právního zástupce nezávislé.
8. Důvodem zamítnutí odvolání žalobce byla výhradně opožděnost odvolání, proto se soud nezabýval věcnými námitkami žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
9. Žalovaný v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Takové podmínky neshledal a o tom také žalobce vyrozuměl sdělením, proto ani tato žalobní námitka není důvodná. Z ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu nevyplývá povinnost správního orgánu posoudit podmínky pro zahájení přezkumného řízení výhradně v rámci rozhodnutí o odvolání.
10. Na základě výše uvedeného soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu proti rozhodnutím žalovaného zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
11. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 3. prosince 2018

Mgr. Kamil Tojner
Soudce, v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
N.